

Školní Poslíček

Březen 2025

Milí členáři,

přichází jaro a s ním i další číslo Školního poslíčka. Co v něm najdete? Tak především: Březen je už od roku 1955 nazýváme Měsícem knihy, což je iniciativa, která má podporovat čtení a literaturu a zlepšovat tzv. čtenářskou gramotnost. To je schopnost nejen číst text, ale též se v něm orientovat a zamýšlet se nad ním. Jak je to se čtením knih na ZŠ Poděbradova se vydaly zjišťovat naše redaktorky. Jaké jsou oblíbené knihy? Jaké knihy vám vaši spolužáci doporučují? Co čtou učitelé? To všechno se dozvíte. A rozhodně vás čekají i různé soutěžní úkoly - křížovky, doplňovačky, kreslení apod. Zjistíte také, kdo vyhrál ceny za splněné úkoly z předchozího čísla, a tedy i odměnu.

Nezapomeňte, že i s tímto číslem můžete soutěžit. Stačí vhodit vyluštěnou (vymalovanou) stránku/stránky do poštovní schránky Školního poslíčka na ulici Komenského, nebo přinést do žákovské knihovny na ulici Poděbradova, a pokud budete mít trochu štěstí, vyhraje v příštím losování.

Šedivá a studená zima pomalu odchází. Nastupuje jaro s barevnými květinami, zelenou trávou a teplým usměvavým sluníčkem. S příchodem jara přichází i optimističtější nálada. Je nám veseleji, myslíme na hezké věci, např.

Co je pro můj život nejdůležitější?

Po tom se vydal pátrat Denis Petrů.

- P. uč. J. Nováková: rodina, hudba, zvířata.
- Pan ředitel: cestování, pohoda, dobrá společnost.
- Jakub Chvátal: jídlo, hry, sport.
- Gabriela Petrželová: hudba, kamarádi, jízda na skateboardu.
- Erika Došková: kamarádi, psi, kytara.
- Ondřej Smejkal: kolo, kamarádi, rodina.
- Vítek Sobotka: rodina, psi, králíci.
- Matěj Vencovský: kolo, psi, hamburger.
- Viktorie Kadlecová: čtení, kamarádi, filmy.
- Laura Mikešová: tanec, hudba, kamarádi.

Kniha a já

Čtete rádi, nebo je pro vás čtení zbytečnou a otravnou záležitostí a čtete vyloženě jen z donucení? Udělali jsme takový malý průzkum a jaké byly výsledky, si teď můžete přečíst. Třeba vás to bude inspirovat...

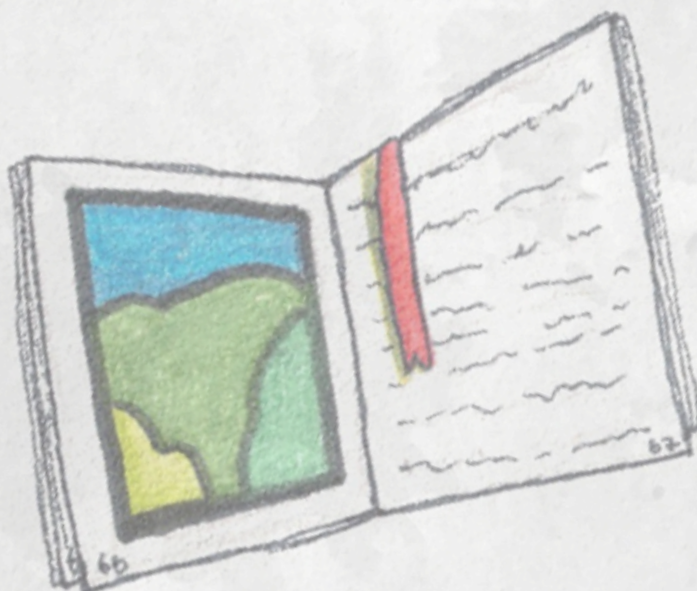
Anička Kašíková, 7. B:

Já čtu moc ráda. Od malička jsem četla knížky, protože jsem se jednou chtěla stát spisovatelkou. Bohužel mě ta myšlenka brzy opustila a začala jsem si číst jen tak pro radost. Jsem hodně vybíravá, a to i v knihách. Například mě moc nebaví komiksy nebo fantasy. Mám raději knihy o skutečném životě - o válkách nebo o dívkách a chlapcích mého nebo staršího věku. Čtu převážně večer, než jdu spát, nebo někdy tajně, když se mám učit. Čtu moc ráda (někdy až moc).

Anička Lahodová, 7. B:

Od malička mě knihy moc nebavily. To se ovšem změnilo v první třídě. Když jsem se naučila číst, už mě nic nezastavilo. Postupně jsem se do knih zamilovala. Vždy, když se nudím, popadnu knihu. A co mě na knihách vůbec tak baví?

V knihách můžu uniknout do jiných světů a najdu v nich zábavu i poučení. Nejvíce na světě lituju lidi, kteří nečtou. Nevím, o co přicházejí.

Obrázek: Adam Gryč, 6.A

Elek Levente, 7. B:

Můj vztah ke knihám je dost slabý a hodně špatný. Neexistuje kniha, která by mne bavila. Ani jednu knihu jsem nikdy nedočel do konce. Čtení moc nemusím, dokonce ho spíš nesnáším. Je to jedna z nejnudnějších věcí na světě. Nějaké knížky si občas koupím, ale jen kvůli názvu nebo obalu, ale nečtu je. Čtu, jen když fakt musím, ale většinou si nechám napsat pětku.

Klára Chvátalová, 6. B:

Když jsem byla malá, mamka mi každý večer před spaním četla. Když jsem už uměla trochu číst, četla jsem s mamkou. Čtení knih mě asi do třetí třídy bavilo, ale pak už moc ne. Do školy jsme ale museli mít čtenářský deník, takže mě rodiče nutili číst. Mamce bylo trochu líto, že mě čtení nebaví. Asi týden před jarními prázdninami v roce 2025 jsem čekala na kroužek, a jelikož mi byla zima, řekla jsem si, že půjdu do knihovny. Poprosila jsem paní knihovnici, aby mi doporučila nějaké knížky. Všechny se mi líbily, ale do oka mi padla kniha s názvem Narozeniny. Četla jsem ji jen asi tři večery, protože mě hodně bavila první kapitola, začala jsem číst další. Bylo mi líto, když jsem knihu dočetla. Už mám půjčené další dvě knihy. A od té doby mě baví číst.

Karolína Krulová, 6. B:

Já mám knihy hodně ráda. Mám také doma dost bohatou knihovnu. Většinu knih z ní už mám ale přečtenou. Vždycky si čtu buď odpoledne, když mám čas, nebo večer. Moje oblíbená autorka je Iva Peroutková, od níž jsem přečetla hodně knih. Moje oblíbená kniha je Kobylka Karolínka, protože je to moje první přečtená kniha. Ráda také čtu knihy, které jsou zpracované jako deník. Zrovna mám jednu rozečtenou.

Markéta Řeháková, 6. B:

Už odmala jsem měla velký vztah ke knihám. Rodiče mi každý večer četli a považovala jsem to za takový relax. Přijde mi, že když čtu nějakou opravdu napínavou knihu, prožívám celý příběh jako hlavní hrdina. Čtení miluji, ale nesmí být „na povel“, protože tím se člověku strašně znechutí. Nejraději mám detektivky, protože jsou hodně napínavé. Ráda čtu o samotě na klidném místě, kde jsem jenom já a kniha. Čtení mám moc ráda, protože mě provází už od malička.

Jakub Dvořák, 6. B:

Knihy mám docela rád, především ty historické, které pojednávají o válkách nebo jiných důležitých událostech. Knihy o historii čtu právě z toho důvodu, moderní mě strašně nebaví. Většinou je píšou citově nevyrovnané holky, které v historických knihách popisují události, které se ani nestaly. Podrobně popisují pocity postav, a než se dostanou k samotnému příběhu, je půlka knihy pryč a celý příběh je potom strašně rychlý a špatný. Historické knihy jsou dobré, protože postavy popisují „za pochodu“, a jaké mají vlastnosti, se dozvídáme z děje.

Obrázek: Veronika Klímová, 7.B

Tereza Šléglová, 6. B:

Knihu vnímám trochu jako horor. Číst knihu je někdy zábavné, ale znám knihy, které mi čtení umí znechutit. Čtu nerada, protože mě to nebaví. Strávím nad tím tak čtvrt hodiny denně. Kniha a já - no, není to zdařilý mix. Je to spíš takový termix. Ano, už jste někdy jedli termix třeba s okurkou? Tak to jsem přesně já s knihou. Neděste se, čtení vám prospívá. Čtěte s radostí, ať na knihu nekoukáte jako já na ten horor. =)

Jaké knihy vám naši čtenáři doporučují?

Náťa Sobotková: Poníci od stříbrné řeky, Nezkrotný poník, Poník Sunny.

Šimon Jelínek: Šel jsem se psem.

Nela Peltánová: Potom, Co žije v lesích, Zločin slečnám nesluší

Viki Kadlecová: Pět kroků od sebe, Celou tu dobu, Psáno životem, Kluk od vedle, japonské manga komiksy - Naruto, Jujutsu Kaisen

Veronika Klímová, 7. B: Vlčí smečka, Letopisy Narnie, komiksy Witch

Obrázek: Adam Gryč, 6.A

Přečti si!

Doporučené knížky

1. třída - Zlobivé pohádky, Kouzelná třída
2. třída - Karolínka a její zoo, Šedík a Bubi
3. třída - Případy malého detektiva, Strašidelná knihovna
4. třída - Kronika lesa, Prašina
5. třída - Deník malého poseroutky, Deník mimoňky
6. třída - Letopisy Narnie, Mapa z listí
7. třída - Šach a mat, Divoká říše
8. třída - Falešný polibek, Šest vran
9. třída - Zaklínač, Hra o dědictví

Nela Klimešová, 6. A

Které z nich jste četli vy?

Krátké recenze:

1. Zlobivé pohádky - příběhy jsou poměrně krátké, obvykle mají 3 - 6 stran, a navíc jsou doplněny krásnými ilustracemi. Obrázky knihu hezky doplňují, aby bavila i menší čtenáře.

2. Karolínka a její zoo - autorka 20 let pracovala jako ošetřovatelka v pražské zoologické zahradě. Není bez zajímavosti, že všechny příběhy v knize se skutečně staly.

3. Strašidelná knihovna, Ztracený duch - kniha je velmi hezky zpracovaná, má velká písmena a obrázky na každé druhé straně. Obsahově se mi moc líbila.

4. Prašina - Prašina je imaginární místo, kde se čas zastavil v 19. století. Děj je zasazený do prostoru mezi Karlovým a Václavským náměstím v Praze, žádnou konkrétní mapu ale nemá. Nedostanou ji proto ani filmaři, kteří ji po Vojtěchu Matochovi (autor knihy) požadovali.

5. Deník malého poseroutky - je řada knih pro děti i dospělé, které píše a ilustruje americký autor Jeff Kinney. Určitě vás pobaví.

6. Letopisy Narnie - je to sedmidílný cyklus fantasy knih pro děti. Tajemná země Narnie a její obyvatelé trpaslíci, kentauři, obři a další tajemné bytosti vás určitě přesvědčí, že stát se může cokoli.

7. Šach a mat - kniha od Ali Hazelwood mě příjemně překvapila svou kombinací romantiky a humoru. Hlavní hrdinka mi byla moc sympatická.

8. Falešný polibek - ani jednu stránku jsem se nenudila, ale musím přiznat, že zabijáka a prince jsem skoro hned uhodla, to však na knize vůbec nic nemění.

9. Hra o dědictví - kniha má krátké kapitoly a nebudu lhát - tohle mi zatraceně vyhovuje. Drží to čtenáře snad ještě víc, než kdyby kapitola byla o dvaceti stranách.

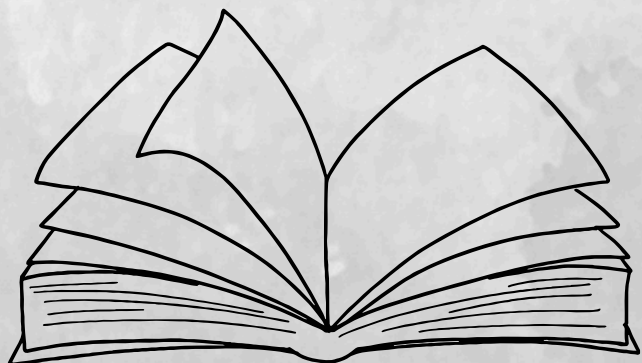
Jak jsem začala číst?

Adéla Apfelthalerová:

Když mi bylo 8 - 9 let, moje oblíbená série knih byla Lili Větroplaška. Přečetla jsem všechny díly a moc mě to bavilo. Všechny díly jsem si maximálně užila, někde jsem doslova skákala radostí. Jinde jsem naopak skoro brečela. Tuto sérii knih bych doporučila spíš holkám.

Nela Klimešová:

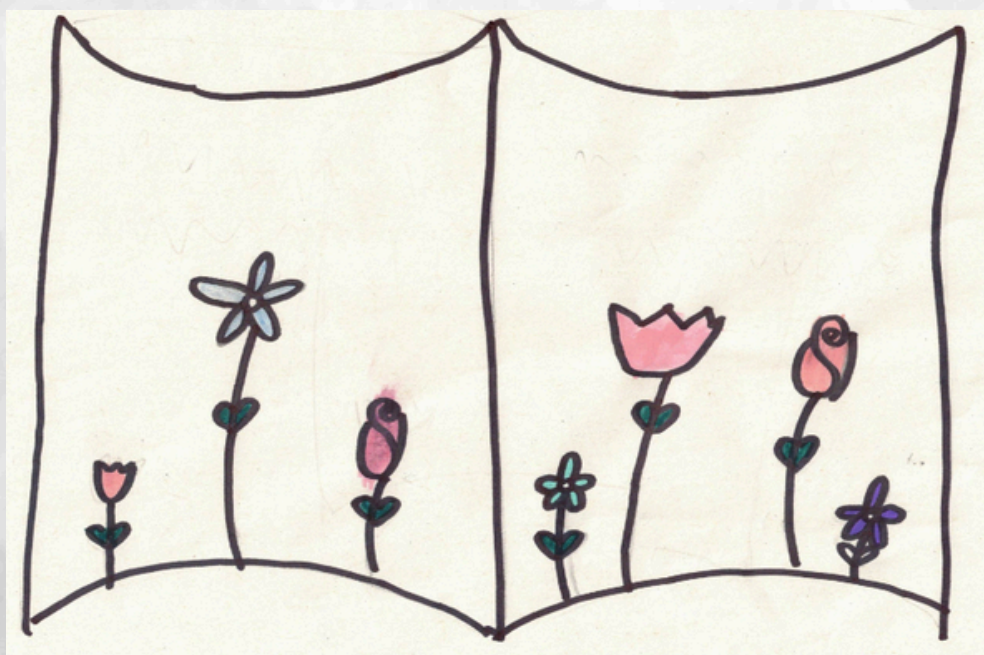
Jako malá jsem čtení nesnášela. Vůbec mě to nebavilo a nechápala jsem, že někoho to baví. Pak jsem se inspirovala u kamarádky a má první knížka, kterou jsem přečetla, byla Garry Hop a ostrov zázraků. Do knížky jsem se extrémně vžila a čtení mě začalo bavit. Ted' si uvědomuji, že začít číst bylo to nejlepší rozhodnutí.

Adéla Apfelthalerová, 6. A

Jak jsou na tom naši učitelé?

Jméno	Oblíbený žánr/kniha	Počet knih přečtených za měsíc
Z. Wasserbauer	Literatura faktu	2
J. Srb	K. Čapek - Povídky z jedné kapsy	2
P. Polanská	Saturnin	2
Z. Bahounková	Detektivky	4 - 5
J. Nováková	Rozhovory se slavnými českými osobnostmi	2
A. Štaigerová	Životopisné romány	2
E. Kratochvílová	Detektivky	2
V. Dočkálková	Příběhy obyčejného šílenství (Ch. Bukowski)	2
I. Havlíčková	Dobrodružná liter.	4
V. Kašíková	fantasy	2
M. Lexa	Stopařův deník po galaxii	0
D. Bruknarová	Děti z Bullerbynu	2 - 4 (podle času)
M. Štohanzlová	Eliška	2

Obrázek: Anastázie Klimentová, 2.C

Nejoblíbenější knihy mezi žáky jsou (zjištěno
v anketě na ZŠ Poděbradova):

HARRY
POTTER

DENÍK
MALÉHO
POSEROUTKY

Mnozí vaši spolužáci nejen čtou, ale zkouší sami literárně tvořit. Příkladem je Viki Kadlecová, od níž je čtení na pokračování, a také si můžete přečíst slohové práce vítězek školního kola Olympiády z ČJ.

Příběh v kómatu

Běžela jsem po dlouhé zakroucené tiché chodbě. Slyšela jsem jenom vzdálené kroky, hlasité dýchání a tlukot svého vlastního srdce. Nevěděla jsem, kam jdu a ani jak se dostat ven, ale v téhle situaci mi to bylo jedno. Bud' se pokusím utéct, nebo kdo ví, co by se mohlo stát. Asi po minutě a půl běhu jsem dorazila na konec chodby na rozcestí. Vpravo byly schody nahoru a dolů a vlevo byla další a trochu kratší chodba.

Zastavila jsem se a uslyšela slabý hlas asi tak třinácti až čtrnáctiletého chlapce. Otočila jsem se ke schodům a vidím, jak se tam schovává mladý kluk. Stál příkrčen na vrcholku schodů až skoro za rohem a na sobě měl bílý nemocniční oděv jako já. Byl docela vysoký, odhadem asi tak 165 centimetrů, měl hnědé kudrnaté vlasy a pěknou tvář. I jeho postava byla souměrná. Poté promluvil znovu jemným hlasem, a to mě probudilo z tranzu. „Pojď se mnou, jinak tě chytí!“ řekl a mávl rukou k sobě na znamení, abych šla za ním. Vyběhla jsem schody a zastavila jsem se u něho. Konečně jsem mu viděla do očí, měl je se zlatými skvrnkami, které bylo vidět, když se od nich odrazilo světlo. Byl také o dost vyšší, než jsem si myslela.

Najednou mě vyrušily hlasité kroky několika lidí, které se ozývaly chodbou. Ten kluk mě chytl za zápěstí a táhl mě směrem po schodech nahoru. „Musíme si pospíšit!“ To bylo jediné, co řekl, a já ho s důvěrou následovala.

Postupně jsme potichu stoupali po starých schodech z obroušeného kamene. Mezi patry byla zakrytá velká okna a patra byla prázdná a tichá. Když jsme vyšli do předposledního patra, uviděla jsem rozcestí. Jedna chodba vedla rovně a na konci se nacházel menší bufet pro zaměstnance a druhá vedla doleva za roh.

„Kdo jsi a kam to jde....“ Než jsem to stihla doříct, otočil se ke mně a dal mi ruku přes pusu. „Zavři zobák, jinak tě uslyší! Nechceš přece, aby tě našli, no jo?“ zasyčel a věnoval mi zlý pohled. Zamračila jsem se na něj a cukla hlavou, aby se pustil mého obličeje. On ale mému gestu nevěnoval moc pozornosti a otočil se zase směrem k patru. Znovu se rozhlédl a vyšel vpřed s mým zápěstím pořád ve svém sevření. „Pojď se mnou, všechno ti vysvětlím,“ řekl trochu klidnějším a tišším tónem. Šli jsme do té levé chodby a potom jsme se schovali za malými dveřmi. „Tohle je stará uklízací místnost, nikdo sem nechodí, a i kdyby sem někdo přišel, z okna je dobrý přístup na střechu.“ Ukázal na okno a druhou rukou si upravil vlasy. Koukla jsem se a z okna jsem uviděla kousek střechy, která patřila nejspíše k přístavbě nemocnice, a les. Na dohled byl všude jenom les. V tu chvíli jsem opět pocítila pichlavou bolest v boku. Chytla jsem se za něj a trochu se přikrčila. „Hej, seš v poho? Krvácíš nebo něco?“ zeptal se mě a udělal malý krok ke mně. „Ne, nekrvácím. Jen mě píchá v boku. Asi křeč nebo něco...“ řekla jsem a sedla si na zem vedle mopu a dalších uklízacích prostředků.

Pokračování příště...

Požár v sousední stodole

Byla sobota, první týden v únoru. Vítr ještě proháněl sněhové vločky a mráz maloval na okna.

Maminka už nás hnala do postelí. „Dočti stránku, zavři knížku, honem hupky do pelíšku,” zpívala. Spalo se mi nádherně. Ten hluboký spánek plný krásných dětských snů. V noci mě něco probudilo. Cítila jsem silný zápach ohně. Vyskočila jsem z postele a jala se to říci rodičům. Společně jsme vyběhli na zápraží a poté po schodech nahoru. Byla to pravda. Sousedova stodola byla v plamenech. Rodiče mne poslali ke kulturnímu domu. „Běž tam, otevři dveře a na pravé stěně bude velká červená páčka, za tu zatáhni a čekej na místě. Až za tebou přiběhne, řekni mu, co se stalo, a poté se vrat' domů!”

Nevěděla jsem, kdo má za mnou běžet a proč, ale svou největší rychlostí jsem utíkala na to místo. Cestou se mi v hlavě honilo velké množství myšlenek.

Nalezla jsem vše tak, jak mi to rodiče popsali. Zatáhla jsem za páčku a čekala. Za pět minut za mnou přiběhl vedoucí dobrovolných hasičů a já mu všechno vysvětlila. On mi poděkoval a poslal mě cestou k požáru, ať lidem opakuji situaci a posílám je pro „kýble s vodou”. Jen co to dořekl, běžel k hasičárně, kde čekala skupina hasičů. Hasicí mašina již byla připravena a naplněna vodou. Když jsem běžela k požáru, obyvatelé vesnice vybíhali ven na cestu a já jsem křičela, co mi hrdlo stačilo: „Hoří, hoří, vemte vodu a pojd'te!”

Spolupráce je důležitá a právě díky ní se nám podařilo požár zastavit. Stodola už nestojí, ale místo ní se na místě nachází malý rodinný dům.

Anna Kratochvílová, 9. A

Spát v hodinách se nevyplácí

Bylo deštivé odpoledne. Šla jsem domů ze školy a bylo mi na nic. Vyučování bylo dneska příšerné - ostatně jako vždy. Při občanské výchově se mi chtělo neskutečně spát, a tak to bylo celý den.

Najednou se mi v hlavě rozbřesklo. Neříkala učitelka něco o zítřejším testu z matematiky? To by ale nebylo to nejhorší. Záhy jsem doma zjistila, že nemám sešit. Kam se jenom mohl podít? Rychle jsem začala vzpomínat. Vždyť si ho přece půjčila kamarádka, aby si mohla dospat zápisy! Nezbývalo mi nic jiného než běžet na druhý konec města. Do toho deštivého počasí se mi tedy vůbec nechtělo, ale co jsem měla dělat? Obula jsem si promáchané boty a mokrou bundu, která za tu chvilku neměla šanci uschnout.

Cesta nebyla vůbec příjemná. Všude samé bláto a kaluže. Konečně jsem dorazila k jejich domu, za rekordních 15 minut. Dlouho nikdo neotevíral a já už jsem se začala bát, že nejsou doma. Vtom se ale dveře otevřely a v nich stála Magda - již zmíněná moje kamarádka. „Čau, prosím tě, můžeš mi vrátit ten sešit z matiky? Já se totiž nemám z čeho učit na ten zítřejší test.“ „Tu písemku píšeme až ve čtvrtek a dneska je pondělí.“ Najednou jsem si to vybavila. Magda měla pravdu. Tak já jsem se v tomhle psím počasí plahočila úplně zbytečně.

Magdě jsem se omluvila a rychle se s ní rozloučila. Celou cestu domů jsem se v duchu fackovala a nadávala si. Proč jsem jenom musela v té hodině usnout?

Z této příhody jsem se ponaučila a řekla jsem si, že budu v hodinách dávat pozor. Já ale zrovna silnou vůlí neoplývám a myslím, že se v podobných situacích ocitnu ještě mnohokrát.

Markéta Lexová, 9. C

Markéta zvítězila i v krajském kole Olympiády z českého jazyka a bude nás reprezentovat v celostátním kole.

Blahopřejeme a držíme palce :-)

Troška poezie nikoho nezabije

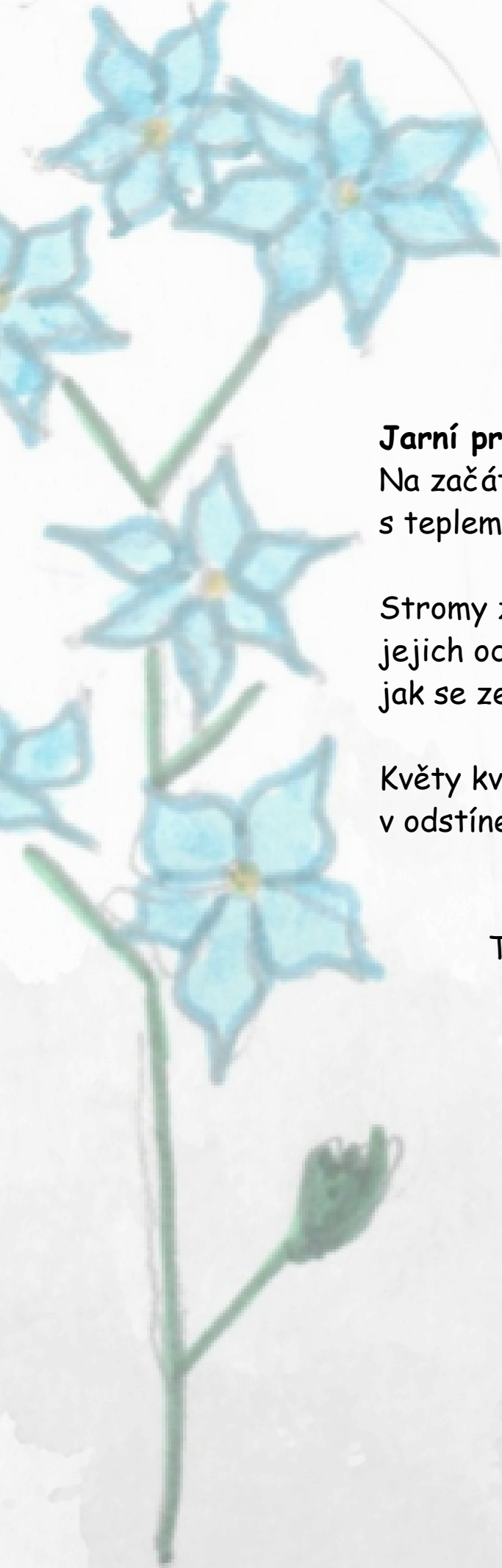
Jaro

Hej hop, všichni vstávejte,
na jaro se chystejte,
blíží se k nám rychlostí,
vyčaruje radosti.

Holkám, klukům, prostě všem,
zdraví přijde s ním i sem.
To je konec básně mojí,
ať to jaro za to stojí.

Text i obrázek:
Adéla Apfelthalerová, 6.A

Jarní probuzení

Na začátku jara se svět probouzí,
s teplem a světlem začíná prchat sníh.

Stromy znovu získávají svou živost,
jejich odstíny jsou tak jasné,
jak se země probouzí ze zimní noci.

Květy kvetou, jejich okvětní lístky měkké a hladké,
v odstínech růžové a fialové, žluté a bílé.

Text i obrázek: Nela Klimešová, 6.A

Barvy

Každá barva něco skrývá, každá si svůj příběh zpívá, a když se budeš pozorně dívat, poznáš jejich tajemství.

Žlutá, to je barva slunce, září, vidí jen smích tvé tváře, je plná radosti a energie, co se nikdy nezastaví.

Modrá je vlna, co tě houpe, moudrost skrytá v hloubce, ticho, klid a nebe vnímá jenom tebe.

Červená je barva lásky, krve, když se učíš samohlásky, višně, třešně, jahody. Je to barva pohody.

Zelená je louka, listí, příroda, tomu říkám svoboda, lístek chce se jenom smát, ve větru poletovat.

Bílá, čistá, klidná síla jako něžná větrná víla, ale i prázdno beznaděje, sedmikráska, co se chvěje.

Ted' už víš, že nejsou stejné a že nejsou obyčejné. Když je smícháš podle chuti, je to dobré rozhodnutí.

Veronika Klímová, 7. B

Obrázek: Nela Klimešová, 6.A

ZÁŽITKY Z LYŽÁKU

Sedmáci se na týden zúčastnili lyžařského kurzu v Moravské boudě - Špindlerův Mlýn. A my jsme byli zvědaví, proto jsme jim položili tyto tři otázky.

- 1) Jak se vám líbilo na lyžáku?
- 2) Jaký byl váš největší zážitek?
- 3) Jak jste se na lyžák těšili?

Jakub Chvátal 7.B:

- 1) Na lyžáku to bylo super bylo hodně sněhu i docela dobré počasí, krásné výhledy a mnoho zážitků.
- 2) Můj největší zážitek byl, když jsem poprvé jel s kámošema na Davidovce, a bylo tam i hodně adrenalinu to sjet dolů.
- 3) Na lyžáku jsem se těšil hodně, protože jsem věděl, že je to jen jednou, a snažil jsem se celý rok nic špatného neudělat, abych tam mohl jet.

Karolína Nováková 7.B:

- 1) Fakt moc se mi líbilo na lyžáku, je to nejlepší výlet se třídou
- 2) Asi když rozbili pomu (lanovku)
- 3) Jakože fakt jsem se na lyžák těšila a je to fakt zážitek

Nela Klímová 7.A:

- 1) Bylo to fajn, hodně jsme dělali kraviny
- 2.) Asi večery na pokoji
- 3.) Hodně

Kristýna 7.A:

- 1) Moc se mi tam líbilo
- 2) Můj největší zážitek bylo lyžování v mlze
- 3) Těšila jsem se moc

Martina Šimková 7.B:

- 1) Bylo to moc fajn, za necelé dva dny jsem se naučila jezdit na lyžích a sjela jsem svou první sjezdovku. Z lyžáku jsem si odvezla spoustu krásných zážitků.
- 2) Nejlepší zážitek asi vybrat nejde, byla jich spousta, ale mezi jeden z mých nejoblíbenějších patří, když jsem sjela svoji první sjezdovku.
- 3) Upřímně, vůbec jsem se netěšila. Bála jsem se, že se na lyžích nenaučím a neužiju si to. A překvapila jsem sama sebe, že jsem to tak rychle uměla, i paní učitelku jsem příjemně překvapila.

Obr.: Kája Krulová

Šárka Višinková 7.A:

- 1) Tak skvělý lyžák jsem si nepředstavovala. Moc jsem si to užila se skvělými učiteli a kamarády
- 2) Nevím, celý lyžák byl pro mě velký zážitek
- 3) Hodně jsme se na lyžák těšila. Jen škoda, že ho už nikdy nezažiju.

Slavíček

Dne 29.1 se také na prvním stupni konal slavíček. (Slavíček je každoroční soutěž ve zpěvu, která se koná pro děti od 1. třídy až po 5. třídu.) Vždy jsou tři vítězové.

Tento rok si děti vybíraly písničky z pohádek. Děti byly moc šikovné. Ve čtvrtek 30.1 se vyhlášovali vítězové.

**Gratulujeme všem, kteří vyhráli, a i těm, co nevyhráli.
Hlavní přece je se zúčastnit.**

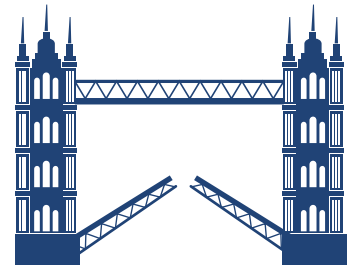

Moje sestra Anastázie má vždycky smůlu, ona vždy vyhraje nějaké místo ve Slavíčkově a pak je na vyhlášení nemocná. Minulý rok v první třídě byla druhá a letos je první.

Rozálie Klimentová, 6.A

English CORNER

Handwritten English words in a grid format:

- g
- L D
- h
- S U e

1.) Jak se anglicky řekne přinést?

2.) Zvuk byl moc _____.

3.) Venku je oblačno.

4.) Fotograf nás chtěl vyfotit.

5.) U nás v Polné je malé na městi.

Taganka

l i l e

Výherci z minulého čísla

Žaneta Bártová	1. A
Nela Munduchová	1. B
Andrea Bratršovská	1. B
Nikola Šeredová	1. B
Anna Lánová	1. B
Sylvinka Bratršovská	1. B
Anna Lánová	1. B
Matyáš Karásek	2. B
Ondřej Lán	3. B
Natálie Bratršovská	4. C

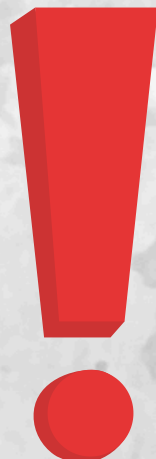
Ze školy na Poděbradově ulici odevzdali pouze Dominik Havlíček z 5. B a Daniel Havlíček z 6. C. Oběma náleží zasloužená odměna.

Důležité upozornění:

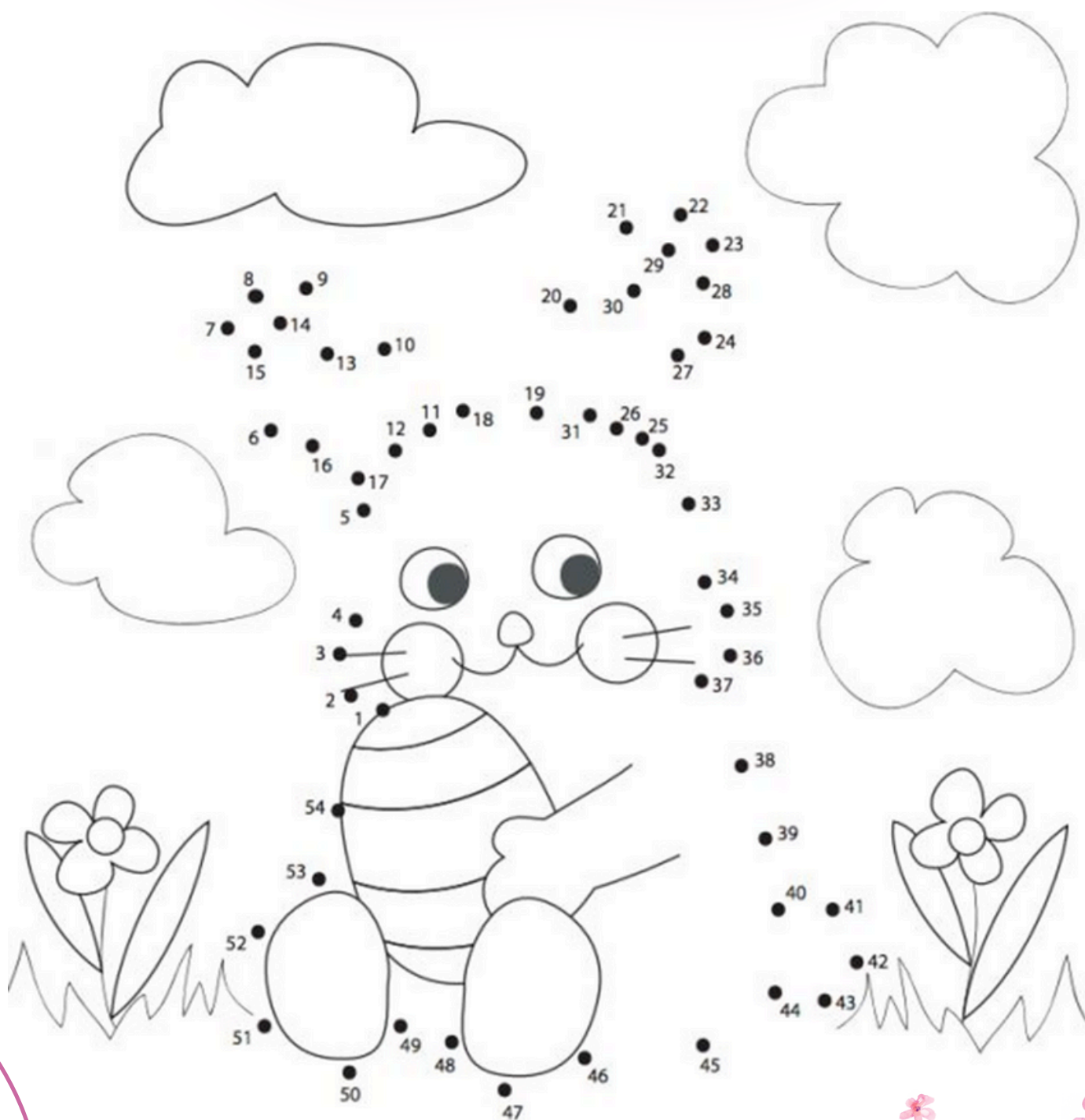
Do losování zařazujeme pouze splněné úkoly, u nichž je zřetelně napsáno jméno, příjmení a třída.

Škoda jen, že tak málo dětí odevzdává splněné úkoly, které daly našim redaktorkám tolik práce.

Zkuste se polepšit!!!

LUŠTĚNÍ

Březen za ----- vlezem.

Na svatého Bedřicha slunko -----

O Svaté Barbě se už po -----

Březnové slunce má krátké -----

Březen bez vody, Duben bez -----

Hřmí-li v březnu ----- v máji.

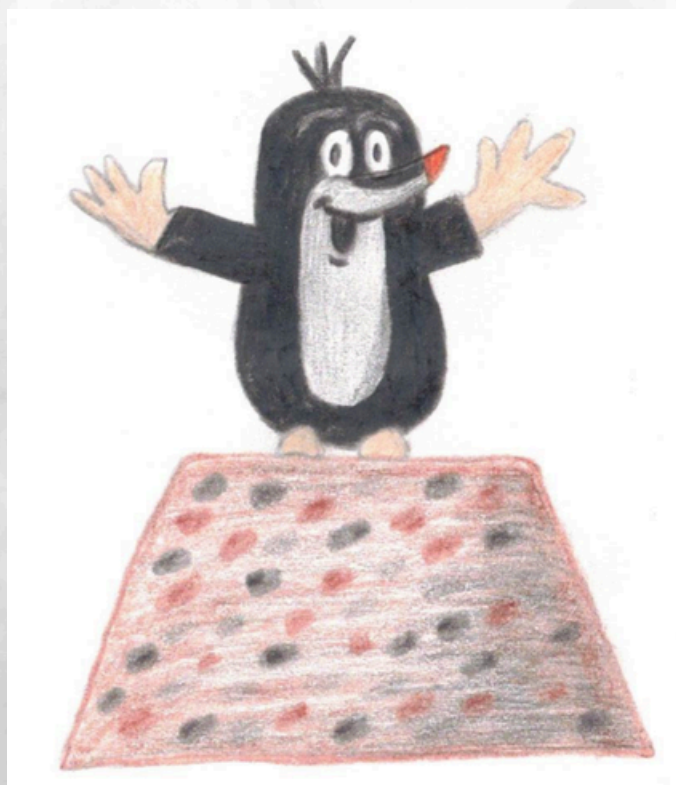
Březnové ----- ad nohou studí.

Osmisměrka

K	A	R	N	E	V	A	L	I	N
D	I	M	E	D	V	Ě	D	A'	N
B	A'	B	A	K	O	B	Y	L	A
S	M	R	T	K	A	P	I	V	O
Č	E	R	T	S	U	D	L	E	S
M	A	S	O	P	U	S	T	Ú	L'
V	L	K	K	O	S	T	I'	M	I

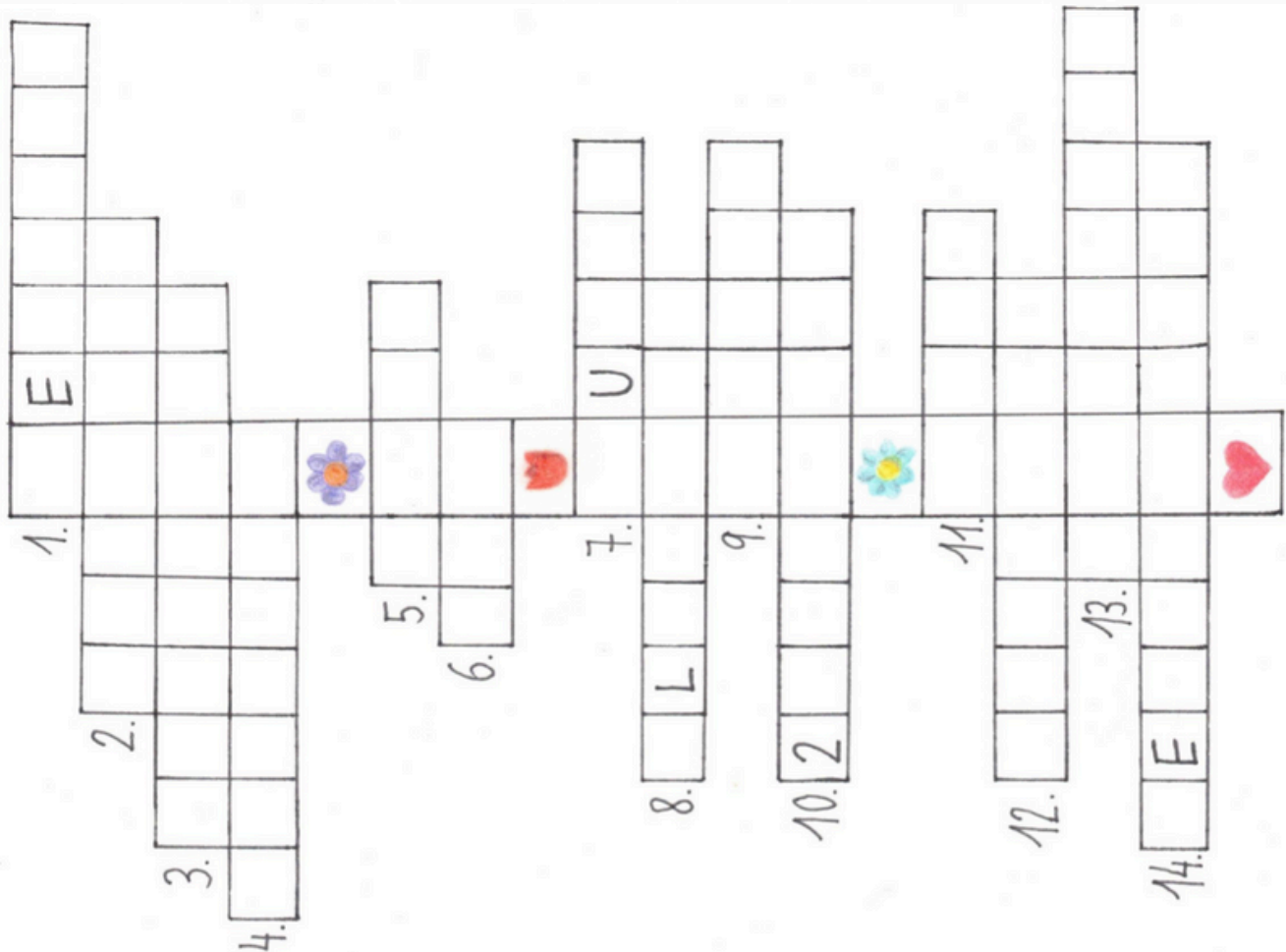
Anastázie Klimentová, 2.C

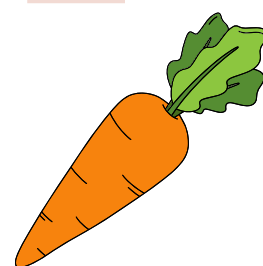
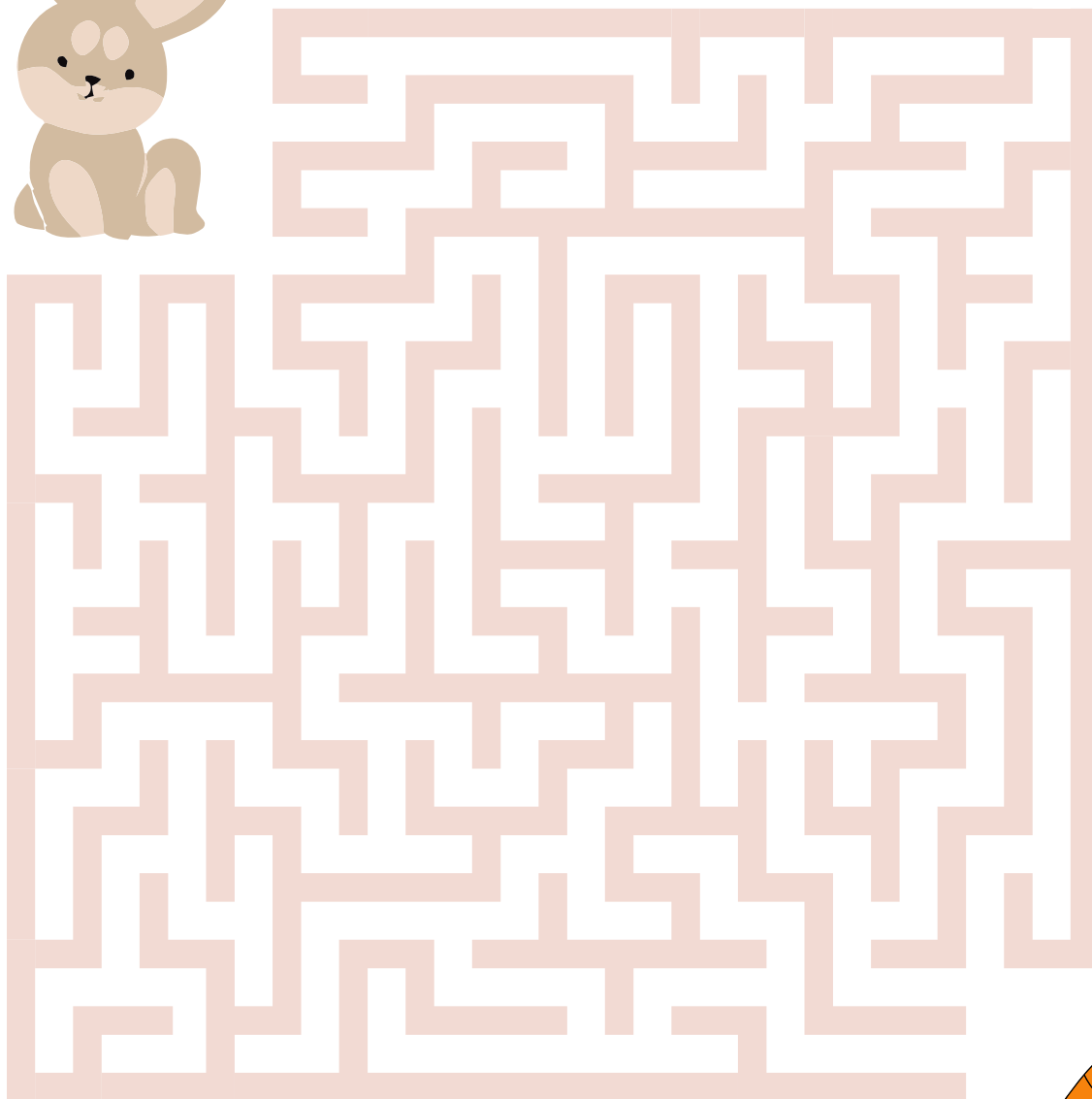
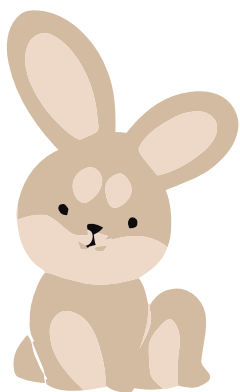
Obrázek: Kája Krulová, 6.B

TAJENKA

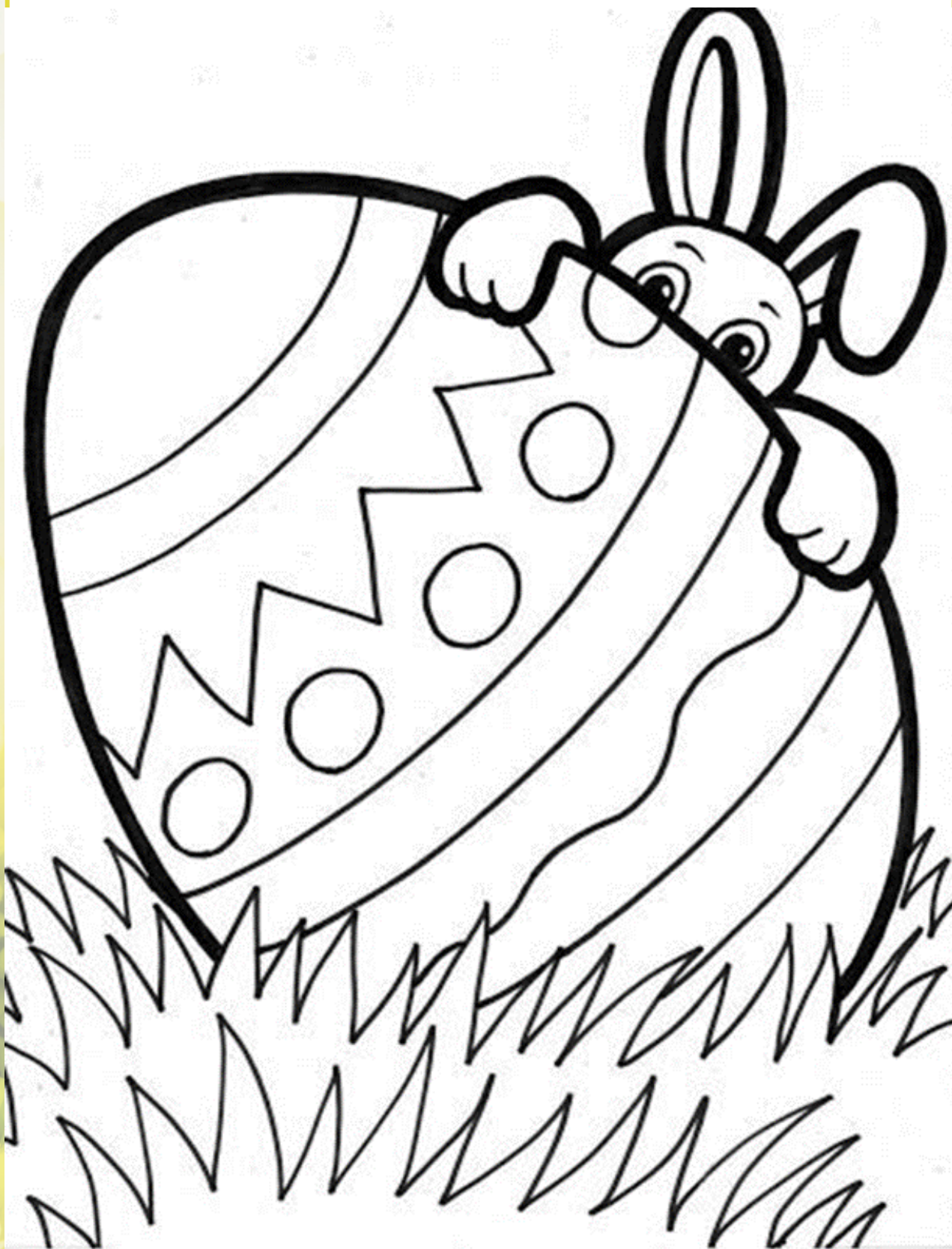
1. Co se peče na Velikonoce?
2. Jak se nazývá velikonoční sředa?
3. Co kluci pletou na Velikonoce?
4. Co na jare začíná kvést na louce? (obecně)
5. Co se na nebi objeví, když svítí slunce a příví?
6. 8. března se slaví...
7. Jak se říká domku, který můžeme vyrobis pro psáky?
8. Název bílé jarní kvěšiny je...
9. Jaký je 4. měsíc v roce?
10. Kdy je letos 1. jarní den?
11. Jaké roční období je po zimě?
12. Živočichům se rodí...
13. Jak se říká obarveným vejcím?
14. Jak se nazývají pozvoné soášky na jare?

Dokážeš najít cestu k cíli?

Omalovánka pro nejmenší

Vydáno v ZŠ Polná
31. března 2025

TAK ZASE PŘÍŠTĚ!

Redakční rada:

Adéla Apfelthalerová, 6. A
Nela Klimešová, 6. A
Rozálie Klimentová, 6. A
Maria Salivon, 6. A
Adam Gryč, 6. A
Viktorie Kadlecová, 7. B
Denis Petrů, 8. B
Markéta Lexová, 9. C
Anastázie Klimentová, 2. C

Obrázek na titulní straně:

Kája Krulová, 6.B

Obrázky v časopise:

Canva, ilustrace od žáků

Grafická úprava:

Lucie Fuitová

Jazyková úprava:

Zdena Bužgová,
Jarmila Kalábková